

sammen i Kredse og derigennem ved et vist solidarisk Ansvar søger at tilvejebringe Laan, som man hidtil kun har kunnet tilvejebringe, naar den enkelte, som skulde bruge Pengene, har kunnet stille personlig Sikkerhed, har kunnet formaa velstaaende Venner til at hjælpe sig med Kaution. Det er jo det ny ved dette Lovforslag, at man vil søge at gøre det almindeligt, at Landbostanden, som dette Lovforslag angaar, kan danne landøkonomiske Forskudsforeninger, at Landbostanden altsaa kunde indrette sig saaledes, at der kunde dannes Kredse, i hvilke man paatog sig et vist solidarisk Ansvar for Tilbagebetalingen af de Laan, Medlemmerne fik. Denne Hovedtanke deri billiges fra alle Sider, og det ønskelige i, at det maatte kunne faa nogen Fremgang, er fuldt ud anerkendt. Imidlertid er det jo en Selvfølge, at for at Lovforslaget i den Henseende skulde kunne udrette noget, og for at man skulde kunne vente, at denne Vej virkelig vilde blive betraadt paa en heldig Maade, maa man forlange, at de Foreninger, som dannes, indrettes paa en fornuftig Grund. Det vilde jo være uden Betydning at have et solidarisk Ansvar af en Del Personer, der overhovedet ikke frembyde nogen Art af hverken personlig eller reel Sikkerhed. Det maa altsaa være en Forudsætning, at det bliver saadanne Folk, der gaa ind i disse Foreninger, som virkelig ved Hjælp af Adgangen til billige Laan vilde kunne fremme deres økonomiske Interesser, altsaa som selv eje noget og sidde inde med Muligheder for at ville kunne opfylde de Forpligtelser, de paatage sig. Lovforslaget manglede imidlertid ganske Regler for, hvorledes man skulde danne de enkelte Foreninger, og som ærede Medlemmer maaske ville have set af Betænkningen, er der det ejendommelige, at man uden videre forudsatte, at Foreningerne bestaa, idet man siger, at Bestyrelserne skulde bestemme, hvem der maa optages som Medlemmer, medens man paa den anden Side siger, at det er Medlemmerne, der skulde vælge Bestyrelserne. Det gaar jo ikke an, thi man maa først og fremmest have Regler for, hvorledes man danner en Forening; man maa altsaa skaffe Medlemmer til Veje, som ikke ere udvalgte af den Bestyrelse, Lovforslaget tilsigter at indføre. Dette har man altsaa i Ændringsforslag Nr. 1 søgt at give Lejlighed til. Man har der anvist den Vej, ad hvilken man skulde gaa for at faa dannet Foreninger, overensstemmende med denne Lov. Man foreslaar altsaa, at mindst 50 Landbrugere i en Kreds — man har

tænkt sig i en Amtsraadskreds — som tilsammen eje mindst 500 Stk. Hornkvæg, skulde slaa sig sammen og udtale Ønsket om, at en Forening blev dannet. De skulde derefter henvende sig til Amtsraadet, og dette skulde saa snaarest mulig udnævne en Mand, der skulde træde til for som Formand at ordne Organisation af Foreningen. Denne Mand skulde være en landbrugskyndig Mand, med Hensyn til hvis Valg Andragerne skulde have Ret til at gøre Forslag lige over for Amtsraadet. I Forbindelse dermed skulde saa Amtsraadet udvælge 4 blandt Andragerne til i Forening med Formanden at udgøre den foreløbige Bestyrelse. Af denne foreløbige Bestyrelse skulde saa iværksættes det fornødne til at faa Foreningen dannet, og i den Henseende skulde der naturligvis tages Hensyn til, hvorvidt alle Andragerne eller kun nogle af dem kunne komme i Betragtning, altsaa tages Hensyn til deres personlige Vederhæftighed, Dygtighed, Soliditet, Arbejdsomhed o. s. v. Paa denne Maade mener Udvalget, at man bør gaa frem for at faa en Forening dannet overensstemmende med Loven.

I øvrigt har man ikke noget at bemærke med Hensyn til, hvorledes det solidariske Ansvar skulde indrettes, altsaa hvorledes man skulde gaa frem for at bestemme det Forhold, i hvilket hvert enkelt Medlem skulde staa til Foreningen med Hensyn til det solidariske Ansvar. Lovforslaget gaar jo der ud paa, at man skulde ansætte en vis Laaneværdi for vedkommende Avlsbrug, og denne Laaneværdi skulde bestemmes, som det hedder i Lovforslaget, efter det Antal „store Kreaturer“, som normalt kunne holdes paa den paagældende Ejendom. Med „store Kreaturer“ antager Udvalget, at der maa forstaas stort Hornkvæg og ikke andre store Kreaturer; men for at gøre det tydeligt, er der stillet Ændringsforslag derom under Nr. 2, og i Forbindelse dermed er det bestemt, at et Medlem ikke behøver at indtræde for hele den Laaneværdi, som herefter vil blive sat paa hans Ejendom. En Ændring i saa Henseende er stillet under Nr. 3, idet man gaar ud fra, at der kunde være adskillige ret velstaaende, maaske helt velstaaende Mænd i Kredsen, som kunde interessere sig for at gaa ind i en saadan Forening, men som derimod ikke havde Lyst til at være solidariske med de andre Medlemmer for hele den Laaneværdi, hvortil deres Avlsbrug vil blive ansat i Forhold til deres Kreaturantall. En saadan Mand maa alt-